

Да ся прослави твое-то
имя по-на-широко.

Склиран тихии опу ихана.

Кажѣте ми какъ щж могъ,
да живѣж въ тойзи свѣтъ,
Кога за немилостиво
либе, влиж като цвѣтъ?
Азъ щж станж окаянна
жрътва не немлостъ-тж,
Съ непрѣстанны-ты ми слъзы,
данъкъ тврѣдъ на хубостъ-тж.
Могъ ли живѣ безъ срѣдце,
отъ като съмь чловѣкъ?
Грабих ми го, тя го има,
ще го има и до вѣкъ.
Че отъ неж ще да ми е
пагуба-та азъ позижхъ
Нъ да ъж пакъ ненавиждамъ,
до сега азъ не дръзнхъ.
Кажи, либе, ако ти съмь
Другж грѣшкж азъ сторилъ,
Освѣнь тва, че тя обычамъ,
и съмь ти го навѣстилъ,
Сами ножа да ти връчж,
удри мя да ти рекж,